

(Akty prijaté v súlade s hlavou VI Zmluvy o založení Európskej únie)

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2004/757/SVV

z 25. októbra 2004,

ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstat trestných činov
a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, najmä na jej článok 31 písm. e) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na návrh Komisie⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nezákonný obchod s drogami predstavuje hrozbu pre zdravie, bezpečnosť a kvalitu života občanov Európskej únie, ako aj pre legálne hospodárstvo, stabilitu a bezpečnosť členských štátov.
- (2) Potrebu legislatívnej činnosti v oblasti boja proti obchodu s drogami uznali najmä akčný plán Rady a Komisie o opatreniach, ako čo najlepšie vykonať ustanovenia Amsterdamskej zmluvy o priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti⁽³⁾ prijatý Radou pre spravodlivosť a vnútorné záležitosti vo Viedni 3. decembra 1998, závery zo zasadnutia Európskej rady v Tampere dňa 15. a 16. októbra 1999, najmä ich bod 48, Stratégia Európskej únie pre boj proti drogám (2000–2004) schválená na zasadnutí Európskej rady v Helsinkách dňa 10. až 12. decembra 1999 a Akčný plán Európskej únie o boji proti drogám (2000–2004) schválený na zasadnutí Európskej rady v Santa Maria da Feira dňa 19. a 20. júna 2000.
- (3) Je nevyhnutné prijať minimálne pravidlá týkajúce sa znakov skutkových podstat trestných činov nezákonného obchodu s drogami a prekurzormi, ktoré umožnia spoločný prístup k boju proti tomuto obchodu na úrovni únie.

(4) V súlade so zásadou subsidiarity by sa činnosť Európskej únie mala zamerať na najzávažnejšie druhy drogových trestných činov. Vylúčenie z rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia určitých typov správania vo vzťahu k osobnej spotrebe nepredstavuje usmernenie Rady o tom, ako by mali členské štáty upraviť tieto ostatné prípady vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch.

(5) Tresty upravené členskými štátmi by mali byť účinné, primerané a odradzujúce a mali by zahŕňať odňatie slobody. Pri určovaní výšky trestov treba vziať do úvahy skutkové okolnosti, ako napríklad množstvo a druh drogy, s ktorou sa obchodovalo, a skutočnosť, či bol skutok spáchaný v rámci zločineckej organizácie.

(6) Členské štáty by mali mať možnosť zaviesť miernejšie tresty v prípadoch, ak páchateľ poskytne príslušným orgánom cenné informácie.

(7) Je nevyhnutné prijať opatrenia, ktorými sa umožní konfiškácia ziskov z trestnej činnosti upravenej v tomto rámcovom rozhodnutí.

(8) Mali by sa prijať opatrenia, ktorými sa zabezpečí, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné z trestných činov upravených v tomto rámcovom rozhodnutí, ktoré boli spáchané v ich prospech.

(9) Účinnosť snáh podniknutých v boji proti obchodu s drogami závisí vo veľkej miere na zosúladiení vnútroštátnych opatrení, ktorými sa vykonáva toto rámcové rozhodnutie,

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 304 E, 30.10.2001, s. 172.

⁽²⁾ Stanovisko z 9. marca 2004 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES C 19, 23.1.1999, s. 1.

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Definície

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

1. „drogy“ sú akékoľvek látky, na ktoré sa vzťahujú tieto dohody Organizácie Spojených národov:

a) Jednotný dohovor o omamných látkach z roku 1961 (pozmienený protokolom z roku 1972);

b) Viedenský dohovor o psychotropných látkach z roku 1971. Tiež zahŕňa látky, ktoré podliehajú kontrole podľa jednotnej akcie 97/396/SVV zo 16. júna 1997, ktorá sa týka výmeny informácií, hodnotenia rizika a kontroly nových syntetických drog ⁽¹⁾;

2. „prekursor“ sú akékoľvek látky, ktoré sú klasifikované v právnych predpisoch spoločenstva, ktoré vykonávajú záväzky vyplývajúce z článku 12 Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropnými látkami z 20. decembra 1988;

3. „právnická osoba“ je akýkoľvek právny subjekt, ktorý má toto postavenie podľa vnútroštátneho práva, s výnimkou štátov alebo iných verejných orgánov pri výkone ich zvrchovaných práv a s výnimkou verejnoprávných medzinárodných organizácií.

Článok 2

Trestné činy spojené s obchodom s drogami a prekursorami

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí trestnosť týchto úmyselných skutkov, pokiaľ nie sú povolené:

a) výroba, zhotovenie, získavanie, príprava, ponuka, ponuka na predaj, distribúcia, predaj, dodanie za akýchkoľvek podmienok, sprostredkovanie, odoslanie, odoslanie tranzitom, preprava, dovoz alebo vývoz drog;

b) pestovanie ópiového maku, kra koky a rastliny konope;

c) prechovávanie alebo nákup drog s úmyslom vykonávať niektorú z činností uvedených pod písmenom a);

d) výroba, preprava alebo distribúcia prekursorov s vedomím, že sa použijú pri nezákonnej výrobe alebo na nezákonnú výrobu alebo zhotovenie drog.

2. Skutki uvedené v odseku 1 nespádajú do rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia v prípade, ak sa ich páchatelia dopustia výlučne pre svoju osobnú spotrebu v zmysle vnútroštátneho práva.

Článok 3

Navádzanie, pomoc a pokus

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby bolo navádzanie na spáchanie, pomoc pri spáchaní alebo pokus o spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článku 2 trestným činom.

2. Členský štát môže vylúčiť z trestnej zodpovednosti pokus o ponuku alebo prípravu drog podľa článku 2 ods. 1 písm. a) a pokus o prechovávanie drog podľa článku 2 ods. 1 písm. c).

Článok 4

Tresty

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článkoch 2 a 3 ukladali účinné, primerané a odrazujúce tresty.

Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článku 2 ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 1 až 3 roky odňatia slobody.

2. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článku 2 ods. 1 písm. a), b) a c) ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 5 až 10 rokov odňatia slobody v každom z týchto prípadov:

a) skutok sa týka veľkého množstva drog;

b) skutok sa týka drog, ktoré najväčšie poškodzujú zdravie alebo viedli k závažnému poškodeniu zdravia viacerých osôb.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 167, 25.6.1997, s. 1.

3. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v odseku 2 ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 10 rokov odňatia slobody, ak bol trestný čin spáchaný v rámci zločineckej organizácie, ako je definovaná v jednotnej akcii 98/733/SVV z 21. decembra 1998, ktorou sa stanovuje, že účasť v zločineckej organizácii je v členských štátoch Európskej únie trestným činom⁽¹⁾.

4. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článku 2 ods. 1 písm. d) ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 5 až 10 rokov odňatia slobody, ak bol trestný čin spáchaný v rámci zločineckej organizácie, ako je definovaná v jednotnej akcii 98/733/SVV a prekursori sú určené na použitie pri výrobe alebo zhotovení drog alebo na výrobu alebo zhotovenie drog za okolností uvedených v odseku 2 písm. a) alebo b).

5. Bez toho, aby boli dotknuté práva obetí a iných tretích strán konajúcich v dobrej viere, prijme každý členský štát nevyhnutné opatrenia, ktorými umožní konfiškáciu látok, ktoré sú predmetom trestných činov uvedených v článkoch 2 a 3, nástrojov použitých alebo určených na použitie pri týchto trestných činoch, a ziskov z týchto trestných činov alebo konfiškáciu majetku, ktorého hodnota zodpovedá hodnote týchto ziskov, látok alebo nástrojov.

Pojmy „konfiškácia“, „nástroje“, „zisk“ a „majetok“ majú rovnaký význam ako v článku 1 Dohovoru Rady o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti z roku 1990.

Článok 5

Poláhčujúce okolnosti

Bez ohľadu na článok 4 môže každý členský štát prijať nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí možnosť zníženia trestov uvedených v článku 4, ak páchatel:

- a) sa zriekne trestnej činnosti týkajúcej sa obchodu s drogami a prekursori a
- b) poskytne správnym alebo súdnym orgánom informácie, ktoré by nemohli získať iným spôsobom, a tým im pomôže:
 - i) predísť alebo zmierniť následky trestného činu,
 - ii) odhaliť alebo postaviť pred súd ostatných páchatelov,
 - iii) získať dôkazy alebo

- iv) predísť ďalším trestným činom uvedeným v článkoch 2 a 3.

Článok 6

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné za trestné činy vymedzené v článkoch 2 a 3, ak boli spáchané v ich prospech osobou, ktorá koná buď individuálne alebo ako člen orgánu tejto právnickej osoby a ktorá vykonáva riadiacu pozíciu v tejto právnickej osobe na základe:

- a) oprávnenia zastupovať právnickú osobu, alebo
- b) právomoci prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby, alebo
- c) právomoci vykonávať kontrolu v právnickej osobe.

2. Okrem prípadov uvedených v odseku 1 prijme každý členský štát nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné v prípade, že nedostatočný dohľad alebo kontrola osoby uvedenej v odseku 1 umožnila spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 2 a 3 v prospech tejto právnickej osoby osobou, ktorá je jej podriadená.

3. Zodpovednosť právnických osôb podľa odsekov 1 a 2 nevylučuje trestné stíhanie fyzických osôb, ktoré sú páchatelmi, návodcami alebo pomocníkmi niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 2 a 3.

Článok 7

Sankcie pre právnické osoby

1. Členské štáty prijímajú nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby boli právnickej osobe uznané za zodpovednú podľa článku 6 ods. 1 uložené účinné, primerané a odradzujúce sankcie, ktoré zahŕňajú trestné alebo netrestné pokuty a prípadne i iné sankcie, ako napríklad:

- a) odňatie daňových alebo iných výhod alebo verejnej finančnej podpory;
- b) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu obchodnej činnosti;
- c) umiestnenie pod súdny dohľad;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 351, 29.12.1998, s. 1.

- d) súdne rozhodnutie o zrušení;
- e) trvalé alebo dočasné zatvorenie prevádzok, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu;
- f) v súlade s článkom 4 ods. 5, konfiškáciu látok, ktoré sú predmetom trestných činov uvedených v článkoch 2 a 3, nástrojov použitých alebo určených na použitie pri týchto trestných činoch, a ziskov z týchto trestných činov alebo konfiškáciu majetku, ktorého hodnota zodpovedá hodnote týchto ziskov, látok alebo nástrojov.

2. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby boli právnickej osobe uznanej za zodpovednú podľa článku 6 ods. 2 uložené účinné, primerané a odradzujúce sankcie alebo opatrenia.

Článok 8

Právomoc a trestné stíhanie

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými založí svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 2 a 3 v prípade, že:

- a) trestný čin je spáchaný úplne alebo sčasti na jeho území;
- b) páchatel' je jeho štátnym príslušníkom; alebo
- c) trestný čin je spáchaný v prospech právnickej osoby usadenej na území tohto členského štátu.

2. Členský štát sa môže rozhodnúť, že pravidlá o právomoci uvedené v odsekoch 1 písm. b) a c), ak bol trestný čin spáchaný mimo jeho územia, nebude uplatňovať, alebo že ich bude uplatňovať iba v osobitných prípadoch.

3. Členský štát, ktorý podľa svojich právnych predpisov nevydáva svojich vlastných štátnych príslušníkov prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými založí svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 2 a 3 a v prípade potreby začne trestné stíhanie, pokiaľ trestný čin spáchal jeho štátny príslušník mimo jeho územia.

4. Členské štáty informujú Generálny sekretariát Rady a Komisiu o svojom rozhodnutí uplatniť odsek 2 a prípadne uvedú osobitné prípady alebo okolnosti, za ktorých sa rozhodnutie uplatňuje.

Článok 9

Vykonávanie a správa

1. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia najneskôr do 12. mája 2006.

2. V lehote uvedenej v odseku 1 oznámia členské štáty Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktorými transponujú do svojho vnútroštátneho právneho poriadku povinnosti vyplývajúce z tohto rámcového rozhodnutia. Komisia predloží najneskôr do 12. mája 2009 Európskemu parlamentu a Rade správu o fungovaní vykonávania tohto rámcového rozhodnutia, vrátane jeho účinkov na súdnu spoluprácu v oblasti nezákonného obchodu s drogami. V nadväznosti na túto správu zhodnotí Rada, najneskôr do šiestich mesiacov po jej predložení, či prijali členské štáty opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím.

Článok 10

Územná pôsobnosť

Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje na Gibraltar.

Článok 11

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po dni jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Luxemburgu 25. októbra 2004

Za Radu
predsedníčka
R. VERDONK